

Решение на Съда (четвърти състав) от 20 май 2021 г. (преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione — Италия) — Azienda Sanitaria Provinciale di Catania/Assessorato della Salute della Regione Siciliana

(Дело C-128/19) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Държавни помощи — Селско стопанство — Унищожаване на животни, заразени с инфекциозни заболявания — Обезщетяване на животновъдите — Задължения за уведомяване и „standstill“ — Член 108, параграф 3 ДФЕС — Понятия „съществуваща помощ“ и „нова помощ“ — Регламент (ЕО) № 659/1999 — Освобождаване по категории помощи — Регламент (ЕС) № 702/2014 — Помощи de minimis — Регламент (ЕС) № 1408/2013)

(2021/C 278/04)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Corte suprema di cassazione

Страни в главното производство

Жалбоподател: Azienda Sanitaria Provinciale di Catania

Ответник: Assessorato della Salute della Regione Siciliana

При участието на: AU

Диспозитив

Член 108, параграф 3 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че за въведена от държава членка мярка, предназначена да финансира в продължение на период от няколко години и в размер на 20 милиона евро, от една страна, обезщетение в полза на животновъди, които са били принудени да унищожат заразени с инфекциозни заболявания животни, и от друга страна, възнагражденията, дължими на ветеринарните лекари на свободна практика, участвали в мерките за оздравяване, трябва да се приложи предвидената в посочената разпоредба процедура за предварителен контрол, когато за тази мярка няма решение за разрешение на Европейската комисия, освен ако тя отговаря на условията, предвидени в Регламент (ЕС) № 702/2014 на Комисията от 25 юни 2014 година относно деклариране на някои категории помощи в секторите на селското и горското стопанство и в селските райони за съвместими с вътрешния пазар в приложение на членове 107 и 108 [ДФЕС], или на условията, предвидени в Регламент (ЕС) № 1408/2013 на Комисията от 18 декември 2013 година относно прилагането на членове 107 и 108 [ДФЕС] към помощта de minimis в селскостопанския сектор.

⁽¹⁾ ОВ C 182, 27.5.2019 г.

Решение на Съда (трети състав) от 29 април 2021 г. (преюдициално запитване от Tribunal Supremo — Испания) — Banco de Portugal, Fundo de Resolução, Novo Banco SA, Sucursal en España/VR

(Дело C-504/19) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Банков надзор — Оздравяване и ликвидация на кредитни институции — Директива 2001/24/ЕО — Оздравителна мярка, приета от орган на държавата членка по произход — Прехвърляне на права, активи или задължения към постова институция — Обратно прехвърляне към кредитната институция, на която е наложена оздравителната мярка — Член 3, параграф 2 — Lex concursus — Действие на оздравителната мярка в други държави членки — Взаимно признаване — Член 32 — Последници на оздравителната мярка за висящо съдебно производство — Изключение от приложението на lex concursus — Член 47, първа алинея от Хартата на основните права на Европейския съюз — Ефективна съдебна защита — Принцип на правна сигурност)

(2021/C 278/05)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Supremo

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Banco de Portugal, Fundo de Resolução, Novo Banco SA, Sucursal en España

Ответник: VR

Диспозитив

Член 3, параграф 2 и член 32 от Директива 2001/24 на Европейския парламент и на Съвета от 4 април 2001 година относно оздравяването и ликвидацията на кредитни институции, с оглед на принципа на правна сигурност и на член 47, първа алинея от Хартата на основните права на Европейския съюз, трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат в исково съдебно производство, висящо в държава членка, различна от държавата членка по произход, и отнасящо се до елемент от пасива, който е отнет от кредитна институция с една първа оздравителна мярка в държавата членка по произход, да се признаят без допълнителни формалности последиците на втора оздравителна мярка, по силата на която с обратна сила, тоест считано от дата преди образуването на въпросното производство, този елемент от пасива е обратно прехвърлен на тази кредитна институция, когато вследствие на признаването им кредитната институция, на която пасивът е прехвърлен с първата мярка, губи с обратна сила качеството си на надлежен ответник в това висящо производство, което пък поставя под въпрос вече постановените в него съдебни решения в полза на ищцовата страна.

⁽¹⁾ ОВ С 363, 28.10.2019 г.

Решение на Съда (голям състав) от 12 май 2021 г. (преюдициално запитване от Verwaltungsgericht Wiesbaden — Германия) — WS/Bundesrepublik Deutschland

(Дело C-505/19) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Конвенция за прилагане на Споразумението от Шенген — Член 54 — Харта на основните права на Европейския съюз — Член 50 — Принцип *ne bis in idem* — Член 21 ДФЕС — Свободно движение на хора — Червена бюлетина на Интерпол — Директива (ЕС) 2016/680 — Законосъобразност на обработването на лични данни, съдържащи се в такава бюлетина)

(2021/C 278/06)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Страни в главното производство

Жалбоподател: WS

Ответник: Bundesrepublik Deutschland

Диспозитив

- 1) Член 54 от Конвенцията за прилагане на споразумението от Шенген от 14 юни 1985 година между правителствата на държавите от Икономическия съюз Бенелюкс, Федерална република Германия и Френската република за постепенното премахване на контрола по техните общи граници, подписана в Шенген на 19 юни 1990 г. и влязла в сила на 26 март 1995 г., и член 21, параграф 1 ДФЕС, разглеждани през призмата на член 50 от Хартата на основните права на Европейския съюз, трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат временното задържане от органите на държава, страна по Споразумението между правителствата на държавите от Икономическия съюз Бенелюкс, Федерална република Германия и Френската република за постепенно премахване на контрола по техните общи граници, подписано в Шенген на 14 юни 1985 г., или на държава членка на лице, за което по искане на трета държава Международната организация на криминалната полиция (Интерпол) е публикувала червена бюлетина, освен ако във влязъл в сила съдебен акт, приет в държава, страна по това споразумение, или в държава членка, се установи, че производството по отношение на това лице съответно в договаряща държава или в държава членка за същите деяния като тези, на които се основава посочената червена бюлетина, вече е окончателно приключило.